

УДК 371.134(4):792 – 057.87

*Лідія Лимаренко,
м. Херсон*

ВИКОРИСТАННЯ СТУДЕНТСЬКОГО ТЕАТРУ В ЄВРОПЕЙСЬКИХ СИСТЕМАХ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ПЕДАГОГІВ

У статті проаналізовані можливості впровадження прогресивних ідей використання студентського театру в європейських педагогічних системах з метою їх реалізації в професійно-педагогічній підготовці вчителів України.

Автор окреслює питання розробки нових технологій розвитку особистості майбутнього педагога у студентських театрах європейських університетів. Зазначається, що художньо-творча діяльність, органічно включена в навчально-виховний процес вищого навчального закладу, є універсальним засобом розвитку особистісно-професійних якостей майбутнього педагога. Підкреслюється, що театру притаманні загальні закономірності процесу навчання особистості, що зумовлює доцільність його використання у вітчизняній практиці професійної підготовки фахівців педагогічної галузі.

Ключові слова: *студентський театр, мистецтво, європейська педагогічна система, професійна підготовка майбутніх педагогів.*

Наприкінці ХХ – на початку ХХІ ст. в кожній країні Європи й світу відбуваються пошуки шляхів покращення роботи школи відповідно до нових соціально-економічних потреб і очікувань суспільства. Підвищення якості шкільної освіти залежить від компетентності вчителів, їхньої високоякісної професійної діяльності. Тому проблеми вчительської підготовки і формування професійних компетентностей учителя стали пріоритетом соціальної та освітньої політики в розвинутих країнах світу, зокрема, в Європі [14, с. 63]. Модернізація європейської системи багаторівневої освіти має на меті здійснювати підготовку нового покоління педагогічних кадрів зі сформованим комплексом якостей конкурентоздатності та потенціалом творчої діяльності. Отже, виникає необхідність сприяння максимальному розкриттю творчих, особистісних якостей студентів – майбутніх педагогів.

Аналіз наукової літератури та практичного досвіду з удосконалення методів реалізації навчально-виховного процесу в європейських педагогічних системах у контексті професійної підготовки майбутніх педагогів дозволив визначити, що однією з оптимальних умов актуалізації творчого потенціалу майбутнього спеціаліста у вищому навчальному закладі є театр [17, с. 92]. Підтвердженням доцільності використання студентського театру в системі професійної підготовки майбутніх педагогів може слугувати досвід використання театрального мистецтва в навчально-виховному процесі вищої школи Великобританії, Італії, Німеччини, Польщі, Словаччини, Франції, Чехії.

Провідні напрями сучасного реформування вищої педагогічної освіти Великобританії досліджував А. Парінов; проблемам підготовки та підвищення кваліфікації педагогічних кадрів у Німеччині присвячені роботи В. Гаманюк, Т. Вакуленко; стандартизацію професійної підготовки вчителів у Англії та Уельсі в кінці ХХ – на початку ХХІ ст. вивчала Н. Авшенюк; аналіз процесу підготовки вчителів у країнах Західної Європи здійснила Л. Пуховська; цінними є наукові доробки О. Бочарової, А. Максименко, О. Романенко, Л. Шаповалової з питань розвитку, модернізації та реформування університетської освіти Франції; процес артистичного виховання особистості в освітній системі Франції досліджувала Л. Зязюн [13, с. 15].

Мета статті – на підґрунті аналізу прогресивних ідей використання студентського театру в європейських системах у процесі професійної підготовки майбутніх учителів накреслити шляхи їх реалізації в педагогічній освіті України.

Театр як явище культурного життя являє собою не тільки видовище, що викликає естетичне задоволення, але насамперед це панорама людського життя, досвіду, спілкування, взаємодії. Художні емоції стають імпульсами для створення нею кращої дійсності [4]. Театральне мистецтво як мистецтво людинознавства [2, с. 100] дозволяє здійснювати підготовку до професійної діяльності, являє собою середовище для продуктивної творчої праці в навчально-виховному просторі вищого навчального закладу, оскільки досвід творчої самореалізації студента задає траєкторію професійних та особистісних проявів майбутнього спеціаліста [16, с. 71]. З урахуванням даного аспекту в системі

вищої педагогічної освіти Німеччини акцентується увага на фаховій і фахово-дидактичній підготовці, на вивченні дисциплін психолого-педагогічного циклу та на практиці. Наприклад, на вивчення загальнопедагогічних дисциплін у всіх типах програм підготовки вчителів відведено 25% сукупного навчального часу, 75% становлять дисципліни фахового та фахово-дидактичного циклу, куди входить і театральне мистецтво (студентський театр), у межах якого відбувається опанування навчальних дисциплін «Методи драма-педагогіки» та «Режисура уроку» [19, с. 30].

Створення студентських театрів при Вищій педагогічній школі (Вайнгартен, Гейдельберг, Карлсруе, Людвігсбург, Фрайбург, Швєбіш-Гмюнд) має за мету опанування студентами художньо-естетичної практики, яка концентрується на індивідумі (націлена на самого студента), його ідеях і можливостях самовираження, що виявляється у студентському театрі. Практичний курс включає розгалужену систему «театральних методик» і націлений на формування ерудиції майбутніх учителів в галузі культури, особистісне зростання, розвиток соціальних навичок [20].

Таким чином, діяльність у студентському театрі є одним із засобів виховання та навчання у вищій школі Німеччини, яка не тільки відтворює світ соціальних відношень, взаємодію особистості з соціумом, але й дозволяє перебороти невпевненість, скутість, агресивність, бо колишні школярі, не маючи достатнього соціального й культурного досвіду, опиняються в новому для них студентському середовищі [5, с. 40].

Театр стає тим простором, де встановлюється рівновага й гармонія. У процесі художньої творчості студент отримує можливість самовираження, створення образу всіма доступними засобами – рухом, мімікою, інтонацією, жестом. Літературні твори знайомлять студентів із накопиченим людським досвідом комунікації, взаємодії, моделями поведінки, а театральне середовище перетворює цей досвід на індивідуальний. Театральна діяльність має синтезований характер, що є вагомим фактором впливу на особистість. Так, студентський театр стає провідним у магістратурах педагогічного спрямування у вищих навчальних закладах Франції: Вищій педагогічній школі Ужиткового мистецтва, Інституті театральних занять (м. Париж), Інституті

освіти вчителів. Магістерська програма навчання передбачає 400 годин на опанування освітніх модулів («Методологія театральної дії», «Мистецтво Арт-Терапії», «Терапія драмою» та 300 годин стажування [11, с. 175].

Студентський театр сприяє розвитку як загальнокультурних, так і деяких загальнопрофесійних і професійних компетенцій майбутніх педагогів. До загальнокультурних компетенцій, які можна сформувавши за допомогою студентського театру, варто віднести: здатність «розуміти значення культури як форми людського існування та керуватися в своїй діяльності базовими культурними цінностями, сучасними принципами толерантності, діалогу та співробітництва» [8, с. 59]. Робота у театрі ґрунтується на вивченні культурного контексту, в якому була створена обрана для постановки п'єса, на аналізі базових культурних цінностей у процесі зіставлення з рідною культурою, розробці програми поведінки героїв. Участь у студентському театрі допомагає сформувавши професійні комунікативні вміння та навички, необхідні в подальшій професійній діяльності [7]. Навчально-виховний процес у студентському театрі базується на засадах поваги до своїх колег-студентів, відповідальності за загальний результат. Він спрямований на формування навичок безконфліктної взаємодії, що сприяє здатності в майбутньому працювати в колективі (педагогічному колективі школи).

До загальнопрофесійних компетенцій, що формуються завдяки участі у студентському театрі, слід віднести «володіння засадами мовленнєвої професійної культури». У рамках опанування сценічного мовлення розвивається монологічне та діалогічне мовлення, а також створюються необхідні передумови для вдосконалення навичок професійного спілкування, педагогічної діяльності. Так, студентський театр сприяє розвитку здатності організовувати співробітництво учнів, підтримувати їх активність, ініціативність, самостійність, мотивацію, творчість.

У галузі культурно-просвітницької діяльності студентський театр допомагає сформувавши здатність «розробляти та реалізувати з урахуванням вітчизняного та європейського досвіду культурно-просвітні програми» [1, с. 12]. За приклад послуговується діяльність студентських театрів вищих навчальних закладів Польщі. Театри існують у Варшавському університеті (teatr

Akademicki Uniwersytetu Warszawskiego); Лодзькому (Teatr «Pstrag-Grupa 80»), Гданському: театр руху (Teatr Ruchu «Sfere») і театр пантоміми «Кабінет рухомих образів» («Gabinet Ruchomych Obrazow»). В Опольському університеті діють театр руху «In Initio», театр одного вірша «Teatr jednego wiersza», театр «Piktogram», театр «Zapadnia». Однією з найпопулярніших театральних форм у Польщі стали «Кабаре», які з успіхом вилися у студентське середовище Ягеллонського та Варшавського університетів (Stowarzyszenie Promocji Sztuki Kabaretowe РАКА – Краків; Zimowe Konfrontacje Kabaretowe та Ogólnopolski Przegląd Kabaretow РАКА – Варшава) [3, с. 73].

Театри вищих начальних закладів включають до свого репертуару класичні твори всесвітньо відомих авторів і молодих сучасних драматургів. Поряд із традиційними виставами студентські театри представляють альтернативні проекти. Одним із таких проектів є «Читальня драми», який реалізується театральними колективами Люблінського університету Марії Кюрі-Склодовської. Проект спрямований на популяризацію мистецьких здобутків сучасних польських авторів. Учасники студентських колективів разом із професійними акторами люблінських театрів читають на сцені тексти молодих авторів. Читання супроводжується зустрічами з авторами. Проект «Читальня драми» передбачає виступи в радіовиставах університетського радіоцентру [3, с. 74].

У процесі професійної підготовки, що реалізується в межах позааудиторного середовища, діяльність театру розглядається як чинник, що уможливує розвиток особистості глядача, актора-аматора, інтелектуальну активність і демонстрацію творчих можливостей особи. Ця мета реалізується у двох напрямках: 1) участь у театральному колективі, де студенти опановують театр як мистецтво; 2) об'єднання любителів театру, які одержують різноманітні знання про нього, беручи участь у театральних виставах як глядачі, пізнають особливості акторської праці та життя [3, с. 77].

Театр – одна з домінант культури, її елемент, без якого культура не може успішно виконувати базові соціальні функції. Основним засобом виразності театру є актор (педагог), який через дію, використовуючи різні театральні прийоми та форми, намагається донести до глядачів (учнів) зміст вистави (уроку). Студентський театр актуалізує весь спектр почуттів і емоцій

особистості студента, збагачує людське спілкування [8, с. 57]. У вищих навчальних закладах Чехії (Карловий університет, Університети Масарика, Палацького) та Словаччині (Університет Матєя Бєла в Банській Бистриці, Першовський університет, Трнавський університет, Університет Костянтина Філософа в Нітрі, Університет Ганса Сєльє в Комарно) студентський театр розглядається як обов'язковий компонент професійної підготовки студентів. Отже, педагог, який має досвід участі в театрі, є більш конкурентоспроможним у сучасних умовах, бо він має розвинені здібності та особистісні якості, які дозволяють бути суб'єктом діяльності.

В історичному контексті університети Італії надавали більшої уваги традиційній академічній підготовці випускника як фахівця в певній галузі знань, науковця, але не вчителя. З другої половини ХХ ст. вони починають зосереджувати увагу на підготовці майбутнього вчителя. Над цим працювали визначні італійські педагоги Марія Корда Коста, Маріо Гатулло, Рафаете Лапорта. І лише наприкінці 90-х рр. ХХ ст. простежуються значні зміни у стратегії нової діяльності університетів – базовій підготовці вчителя. Серед головних осіб процесу реформи – Джуніо Луццатто, Умберто Марджотта, Лучану Павоні [10, с. 218]. Реформи, що розпочалися в базовій підготовці італійського вчителя наприкінці 90-х рр., витримали чималу критику значної частини академічної спільноти. Їхнім результатом став розвиток позитивного досвіду співпраці в системі «університет – школа». Підтвердженням чому є присвоєння поряд із усталеними кваліфікаціями (вчитель початкової, основної та реальної школи) кваліфікації вчителя театральних дисциплін, педагога додаткової освіти з художнього профілю (театр), зокрема, у Болонському, Генуезькому, Катанійському, Мессінському, Падуанському, Палермітанському університетах. Для отримання відповідної кваліфікації студенти повинні засвоїти та підтвердити (постановка й показ етюдів, номерів, вистави) знання з таких дисциплін: «Історія театру», «Ритмізований пластичний і мовленнєвий тренінг», «Засоби виразності», «Пластичне виховання», «Теорія та практика режисерського аналізу та сценічного втілення творів художньої літератури: поезія, драматургія, проза», «Драматична дія та її структура». На думку Л. Павоні, включення театральної діяльності, зокрема, студентських театрів, у процес підготовки

майбутніх учителів надає можливість студенту одержати психолого-педагогічні, спеціальні, методичні знання для успішного розв'язання дидактичних завдань, аналізу педагогічних ситуацій, для вибору засобів взаємодії. Така практика розвиває вміння синтезувати матеріал, знаходити для нього відповідне психоемоційне забарвлення; розвиває і формує ідеали, інтереси, ціннісні орієнтації, професійну ідеологію педагога; допомагає його самоствердженню, вибору засобів педагогічного впливу на учнів; спрямовує на особистість іншої людини, на розвиток учня, утвердження найвищих духовних цінностей, моральних норм поведінки і стосунків. Навчальним планом для опанування вищезазначеної кваліфікації передбачено 450 годин (150 год. – тренінгів та 300 год. – практичних занять) упродовж одного року та п'яти місяців [21].

На нашу думку, заслуговує на увагу педагогічний досвід із підготовки викладачів для керівництва шкільною театральною діяльністю, що давно склалася й успішно функціонує в Англії. У Великобританії драма в школі використовується в різноманітних напрямках, зокрема, як засіб більш ефективного оволодіння змістом таких предметів, як історія, література, історія культури, англійська мова. По закінченню курсу з використання елементів театральної педагогіки як самостійної навчальної дисципліни передбачено обов'язкове складання випускниками іспиту.

Крім того, у Великобританії функціонує значна кількість шкільних і студентських студій під назвою «Театр в освіті» з мобільною групою акторів, що також виконують обов'язки декораторів, гримерів, костюмерів, світлотехніків. Такою студією, як правило, керує професійний режисер – представник викладацького складу. Це природно, так як у Великобританії приділяється серйозна увага спеціальній підготовці викладачів до керівництва шкільною театральною діяльністю. Зокрема, в університетах Глазго, Райхемптоні існують відділення драми й ораторського мистецтва. В Лондоні та Уельсі при педагогічних коледжах функціонують школи драми, де викладаються такі курси: драма і ораторське мистецтво; мовленнєва пантоміма; режисерська сценічна постановка. У Райхемптонському університеті проводиться курс вивчення драми у виставах. Мета програми – вивчення на належному рівні драми як явища в межах класичної

академічної підготовки через лекції, семінари, а також на підставі практичної діяльності шляхом безпосередньої участі студентів у студентських виставах [18, с. 41].

Цікавим для нашого дослідження є зміст навчального плану Центральної школи усного мовлення та драми Темзького політехнічного університету [22]. Навчальним планом передбачено вивчення курсу драми та розмовної мови, який спрямовується на забезпечення студентів необхідними знаннями, вміннями та навичками для роботи з дітьми в школі. Випускники завершують цей курс, опанувавши загальну вчительську кваліфікацію і додаткову кваліфікацію режисера шкільної сценічної постановки [18, с. 42]. Підходи щодо поширення класичної системи професійної підготовки фахівців шляхом введення в її структуру позааудиторних блоків дають позитивний результат, спрямовуючи майбутніх фахівців до активного саморозвитку.

Педагогічна громадськість Великобританії зробила важливий крок щодо реалізації науково-мистецької парадигми освіти, започаткувавши національний освітній проект «Шекспір і школа» (директор Р. Гібсон). В університеті Глазго, Бірбек-коледжі Лондонського університету та інших вищих навчальних закладах Великобританії до змісту професійної підготовки майбутніх учителів введено такі курси і спецкурси, як: «Мистецтво і виховання», «Мистецтво мовлення», «Образотворче мистецтво і математика», «Музика і фізика», «Хореографія і література», «Мистецтво створення автобіографій», «Драматичне мистецтво і загальна освіта учнів», «Образотворче мистецтво і музика під час викладання академічних дисциплін», «Казка в педагогічному процесі» тощо [13, с. 87]. Професори британських вищих закладів освіти ведуть активний науковий пошук педагогічно виправданих форм вдосконалення цього процесу та поширення спектру професійних мистецьких знань майбутніх педагогів. Серед них відомі такі праці: «Мистецтво і уява», «Естетика архітектури» (Р. Скратон), «Мистецтво, судження, віра» (М. Тіппет), «Міф і виховання» (Т. Г'юджес), «Місце міфології у вихованні», «Виховання, фантазія та внутрішнє життя почуттів» (П. Еббс).

Центральною метою навчальних курсів мистецького спрямування визначається формування у студентів педагогічних спеціальностей умінь впливати на учнів та стимулювати їхній

інтерес до художньої діяльності у сфері творчості, в розвитку особистісного потенціалу для розкриття духовного світу, виховання справжньої творчої індивідуальності. У мистецьких курсах формуванню технологічних навичок (вміння малювати, співати, танцювати тощо) відводиться другорядна роль [13, с. 87].

З метою підвищення ефективності використання потенціалу театральної педагогіки у процесі формування особистості майбутніх педагогів створено Міжнародну всесвітню асоціацію «Drama education» (навчальна драма). Основним напрямом діяльності її учасників є розробка теоретичних питань, конкретних методичних аспектів і практичних шляхів широкого впровадження елементів театального мистецтва в освітню практику.

До ХХ ст. європейські школи і коледжі зосереджували увагу на студентському театрі виключно як на засобі навчання та виховання. Перші п'єси, написані й поставлені англійською мовою, належали британським школам (Оксфорд і Сент-Пол). У ХХ ст. дисципліни театального напрямку були включені до навчальних планів британських і американських коледжів. Тож проблема використання мистецтва театру в гуманітарній освіті, в тому числі професійній підготовці вчителя, залишається актуальною і потребує свого подальшого вирішення. Свідченням зацікавленості цією проблемою є наукові праці педагогів, психологів і соціологів, а також представників інших професій. Зокрема, набуває розвитку нова галузь педагогіки – драмогерменевтика, в основі якої лежить спільне «переживання та проживання» уроку всіма його учасниками, включаючи вчителя [6, с. 101].

У процесі навчання та виховання майбутніх педагогів звернення до театру є виправданим, бо театральне мистецтво зачіпає душу людини глибше та сильніше, ніж інша галузь знань, і має більше можливостей для перетворювального, гармонізуючого впливу на її життя [9, с. 97].

Використання театру в процесі навчання дозволяє студентам пережити багато образів, ситуацій, вчинків, що сприяє формуванню в майбутнього педагога емпатії, без якої неможлива ефективна педагогічна дія. Театр розвиває здатність до рефлексії, яка є інструментом самопізнання через створення художнього образу у процесі практичної художньо-творчої діяльності, діалогічної за своєю природою, формується гармонічне сприй-

няття навколишнього світу. Для досягнення зазначених цілей такі британські педагоги-практики, як Сьюзен Айзекс, Христіан Шиллер і Моллі Бреллі, намагаються розробити та впровадити в навчально-виховний процес вищих закладів Великобританії нові методи, завдяки яким процес навчання та виховання стане більш ефективним [15, с. 112].

Отже, світовий досвід використання театрального мистецтва, зокрема, студентських театрів у педагогічному процесі доцільно систематизувати та враховувати при розробці й удосконаленні сучасної системи підготовки майбутніх педагогів.

Список використаної літератури

1. Алексеева М. С. Студенческий театр как средство формирования социокультурной среды вуза / М. С. Алексеева // Современные научные исследования и инновации. – 2014. – №11. – С. 10-17.
2. Бахтин М. М. Эстетика словесного творчества / М. М. Бахтин. – М. : Искусство, 1979. – 423 с.
3. Бондаренко О. О. Організаційно-педагогічні засади діяльності університетських осередків культури: досвід Польщі / О. О. Бондаренко. – Суми : Вид-во СумДПУ ім. А. С. Макаренка, 2011. – С. 73-77.
4. Бутаков В. М. Театральные технологии в гуманизации процесса обучения школьников: автореф. дисс. ... д-ра пед. наук : 13.00.04 / В. М. Бутаков; МГУ имени М. Ломоносова. – М., 2001. – 48 с.
5. Ершова А. П. Эстетическая значимость театрального творчества школьников / А. П. Ершова // Искусство в школе. – 2001. – С. 40-43.
6. Ершова А. П. Режиссура урока, общения и поведения учителя. Педагогика как практическая режиссура / А. П. Ершова, В. М. Букатов. – М. : Ин-т практ. психол; Воронеж: МОДЭК, 1995. – 232 с.
7. Жарков А. Д. Теория и технология культурно-досуговой деятельности / А. Д. Жарков. – М. : Издательский дом МГУКИ, 2002. – 288 с.
8. Карпенкова А. Е. Студенческий театр как феномен культуры / А. Е. Карпенкова, А. Ю. Кунцевич // Гуманитарные научные исследования. – 2013. – №2. – С. 57-60.
9. Кашина Е. Г. Театральные действия в профессиональном пространстве выпускников филологических факультетов : учебн. пособ. / Е. Г. Кашина. – Самара : Изд-во «Самарский университет», 2002. – 185 с.
10. Кричковська Х. Особливості базової університетської підготовки вчителя в Італії (кінець ХХ – початок ХХІ століття) / Х. Кричковська // Вісник Львівського університету. – 2008. – №24. – С. 217-224.
11. Лаврентьева О. Г. Развитие магистратур педагогического направления в университетах Франции / О. Г. Лаврентьева // Психология и педагогика, теория и методика обучения. – 2012. – № 4. – С. 172-176.
12. Лещенко М. П. Зарубіжні технології підготовки учителів до естетичного виховання / М. П. Лещенко. – К. : Гротеск, 1996. – 192 с.

13. Лащихіна В. П. Розвиток системи педагогічних кадрів Франції (друга половина ХХ – початок ХХІ століття) : автореф. ... канд. пед. наук : 13.00.01 / В. П. Лащихіна ; АПН України. – К., 2009. – 20 с.
14. Пуховська Л. П. Європейський вимір педагогічної освіти: нові компетентності вчителів / Л. П. Пуховська // Порівняльно-педагогічні студії – 2009. – № 1. – С. 63-70.
15. Седнёва А. Е. Театр в образовании Великобритании / А. Е. Седнёва, И. В. Юстус // Академический вестник Института педагогического образования и образования РАО. – 2014. – №2 (39). – С. 112-116.
16. Серёжникова Р. К. Ценностно-синергетический подход к организации педагогического процесса в высшей школе / Р. К. Серёжникова // Высшее образование в России. – 2012. – № 3. – С. 77-81.
17. Смачная О. Ю. Театральная деятельность как фактор актуализации творческого потенциала личности студента / О. Ю. Смачная // Вестник Южно-Уральского государственного университета. – 2014. – №2. – С. 92-96. – (Серия «Образование. Педагогические науки». Том 6)
18. Соломаха С. А. Подготовка будущих учителей начальных классов к руководству театральной деятельностью младших школьников : дис. ... канд. пед. наук : 13.00.04 / С. А. Соломаха ; Ин-т педагогики АПН Украины. – К., 1995. – 228 с.
19. Степанова Л. А. Основные проблемы внедрения исторического и современного опыта театральной педагогики в систему профессиональной подготовки учителя / Л. А. Степанова // Педагогика искусства. – 2011. – №1. – С. 27-35.
20. *Formazione e insegnamento, Professione docente, a cure di Umberto Margiotta, 2006, num. 1-2, Lecce.*
21. *Stover M. Studium in Deutschland. – Bonn: Kollen Druck und Verlag. – 1995. – 367 s.*
22. *Thames Polytechnics. London High School of Speech and Drama. B. Ed. Definitive Course. Book. – L.: High School of Speech and Drama, 1989. – 250 p.*

Людия Лимаренко

ИСПОЛЬЗОВАНИЕ СТУДЕНЧЕСКОГО ТЕАТРА В ЕВРОПЕЙСКИХ СИСТЕМАХ ПРОФЕССИОНАЛЬНОЙ ПОДГОТОВКИ БУДУЩИХ ПЕДАГОГОВ

В статье проанализированы возможности внедрения прогрессивных идей использования студенческого театра в европейских педагогических системах с целью их реализации в профессионально-педагогической подготовке учителей Украины. Автором характеризуются новые технологии развития личности будущего педагога в условиях использования студенческого театра в европейских университетах. Отмечается, что художественно-творческая деятельность, органично введённая в учебно-воспитательный процесс высшего учебного заведения, является универсальным средством развития личностно-профессиональных качеств будущего педагога. Поскольку театру присущи общие закономерности процесса обучения личности, которые продуктивно и

эффективно используются в целях профессиональной подготовки специалистов педагогической области.

Ключевые слова: *студенческий театр, искусство, европейская педагогическая система, профессиональная подготовка будущих педагогов.*

Lydia Lymarenko

THE USAGE OF STUDENT THEATER IN EUROPEAN SYSTEMS OF PROFESSIONAL TRAINING OF FUTURE TEACHERS

The paper analyzed the possibility of introducing progressive ideas using student theater in European educational systems to implement them in professional – pedagogical training of teachers in Ukraine.

The author outlines the issue of developing new technology development of future teachers in the usage of student theater in European universities.

It is reported that the artistic and creative activity, organically included in the educational process of higher education institution is a universal means of personal and professional qualities of future teachers.

The theater is characterized by general patterns of the individual learning process that is used efficiently and effectively to professional training and educational field threefold solve educational problems - firstly, mental development, the second – education, training and education of the third person, because the theater is as knowledge of the world as self promotes human understanding of the world and feeling it.

Theatre appeals to all the stock of human emotions, to the totality of human feelings and inclinations.

The paper emphasizes that the theater representing patterns of behavior and actions of stage characters has the ability to reflect the realities of human relationships, influences attitudes, feelings and behavior as spectators and actors themselves.

So to prepare future teachers it is necessary to use a system of teaching methods and forms that meet the creative activity and at the same time were aimed at mastering the system of psychological and pedagogical knowledge and skills outlet.

The article emphasizes the essential function of the theater as a model of human interrelations with other individuals and society, and nature.

The author stresses the need to include student theater in the educational process of higher education, which should be modernized with sporadic presence in university theater system modeling to its educational function.

Keywords: *a student theater, art, European educational system, training of future teachers..*

Одержано 30.11.2014 р.